

[Kjær Rasmussen.]

landske spekulanter kan hitte på at brygge sammen til os. Ja, jeg kom i tanker om, at formanden sad her, så jeg turde ikke sige det ord, der egentlig stod i manuskriptet. Men der er ingen tvivl om, at der vil komme film, i sammenligning med hvilke de værste, vi kender nu, vil være for de rene amestuehistorier at regne. Hvis vi havde beviser for, at film overhovedet ingen indflydelse har på folks adfærd, ja, så var sagen enkel, men alle ved jo — og vel især rettens folk — at forbrydere undertiden er blevet inspireret i biografen.

For så vidt angår voksencensurens afskaffelse, må vi altså udtrykke en vis betænkelighed. Kan det være tilrådeligt, at de folkevalgte uden videre fraskriver sig retten til at øve indflydelse? Når man ved, hvad der bl. a. produceres, må svaret blive et nej. Og derfor var der måske en mulighed for at lade loven få en begrænset løbetid, således at biografierne kunne få lejlighed til at vise, hvordan de vil administrere den. Ønsker man ikke denne forsøgsordning, så var det også en mulighed at styrke bevillingsmyndighedens indflydelse gennem f. eks. 1- eller 2-årige kontrakter — jeg ved ved ikke, om disse tal netop er de rigtige; men ad denne vej ville det jo unægtelig være muligt at skille sig af med biografdirektører, som overdoserer publikum med sadisme.

Vi så i vort parti naturligvis helst en offentlig produktion af film, befriet for privat spekulation, men det er jo nok for meget at forlange dette i et privatkapitalisk samfund; i hvert tilfælde er vi helt overbevist om, at voksencensurens afskaffelse må modsvares af flere og større midler til filmskolens uddannelse af instruktører.

Med hensyn til den fortsatte børnecensur ser vi for nærværende intet ondt i, at den opretholdes. Undersøgelser viser jo klart, at i hvert fald børn i en vis alder påvirkes følelsesmæssigt af stærke scener med voldeligt indhold. Filmens adfærdsdannende evne er her stærkere end over for voksne; det er også, hvad tidligere ordførere allerede har konstateret. Og derfor er det jo glædeligt, at det psykologisk-pædagogiske indslag i censurens sammensætning styrkes. Intet område på vor jord er vel så udforsket som det menneskelige sind, og derfor er psykologisk special-

viden en faktor, som bør tillægges vægt; når justitsministeren skal udpege medlemmer til censuren.

Af lovforslaget fremgår det, at TV ikke omfattes af bestemmelserne i § 1, stk. 1. Jeg erkender, at der er specielle vanskeligheder på dette område, men det skulle vel ikke være umuligt at overholde reglerne, for så vidt angår udenlandske film. Jeg tænker her især på de af dem, hvor et par hvide er i stand til at nedmeje horder af indianere, selv om bevæbningen i øvrigt er den samme hos begge parter. Det er, som om den lille racisme næres i slige skildringer, og grunden til, at vi i vort land ikke mærker den, er jo, at vi ikke er noget blandingsfolk. Man kan nøjes med højlydt at forarges over restauratører og husværter, som praktiserer raceadskillelse, selv om mange dog med gysen — og naturligvis stille og for sig selv — tænker på det forfærdelige, der ville ske, hvis deres barn en dag kom hjem med en farvet forlovet.

Jeg vil gerne takke for, at vi fik lovforslaget forelagt på nuværende tidspunkt. Denne sag er så vigtig, at vi vist alle har brug for at diskutere den med vore medborgere i sommerens løb.

Justitsministeren (*Thestrup*): Jeg takker de ærede ordførere for den velyillige behandling; lovforslaget har fået. Under hensyn til det fremrykkede tidspunkt skal jeg søge at gøre mit indlæg så kort som muligt.

Hr. K. Axel Nielsen talte om 60 års grænsen og spurgte, om det nu var den rigtige; jeg har i og for sig akkurat samme opfattelse som det ærede medlem, at der nok kan sættes et spørgsmålstegn ved, om man er blevet så meget mere uegnet til at forstå børn, fordi man er blevet over 60 år. Jeg vil gerne overveje dette spørgsmål.

Hr. Per Møller talte om, at § 1 var ubehændigt formet; jeg vil gerne se på, om vi kan forme den på en mere klar og tydelig måde.

Fru Else-Merete Ross sagde en ting, som jeg ganske kan give tilslutning til; det var, at når vi opretholder børnecensuren, så er det i høj grad, fordi vi mangler viden om den indvirkning på børnene, som filmen har, og derfor kan der være en grund til at opretholde den gældende ordning, indtil vi får en sådan viden. Jeg forstod det ærede med-